

Vulturii Carpaților țintesc doar cotele înalte

✎ Plutonier-major Lucian IRIMIA

Câmpulung Muscel are un farmec aparte. Datorită istoriei și forței arătate de către cei născuți la cotele curajului, întâiul reper al biruinței. Dar cine sunt cei care au realizat din cutezanță o școală de morală și optimism? Nimeni alții decât militarii din Batalionul 30 Vânători de Munte Dragoslavele.

Tinerii dau tonul

Pe vânătorii de munte îi identifici prin muncă, curaj și dârzenie. De la soldatul gradat voluntar la comandant, maiorul doctor Virgil Ovidiu Pop, pregătirea este pe primul loc. Batalionul este interoperabil cu structuri similare NATO, capabil să îndeplinească misiuni de luptă specifice pe teritoriul național sau într-un teatru de operații apropiat sau îndepărtat.

În perioada august 2005 - februarie 2007 subunități din Batalionul 30 Vânători de Munte Dragoslavele au participat la acțiuni în

sprijinul păcii, în teatrul de operații din KOSOVO, sub comanda și controlul operațional al Task Force West AQUILA, fiind primul batalion de vânători de munte destinat să execute acțiuni militare cu parte de forțe, după cel de-Al Doilea Război

Mondial. Aici s-au făcut cunoscuți sub denumirea de *Vulturii Carpaților*.

Am la dispoziție un colectiv tânăr și bine pregătit. Rezultatele batalionului îi recomandă. Subofițerii și s.g.v.-iștii au o importanță deosebită. Mă bazez pe ei, pe cunoștințele lor. Au tot sprijinul meu, a declarat comandantul batalionului maiorul doctor Virgil Ovidiu Pop (foto).

Subofițerii noștri știu ce înseamnă a fi profesioniști. Se pregătesc zi de zi pentru asta, fiecare pentru specialitatea sa. Suntem unitate operaționalizată și stăm foarte bine la încadrarea cu personal. Încercăm în același timp să fim alături de oameni și să le rezolvăm problemele, din păcate nu puține la număr a afirmat plutonierul-adjutant Emil Stănescu, consilierul comandantului.

Avem un nivel de menținut

Pregătirea continuă este una dintre caracteristicile de bază a militarilor musceleni. Kosovo a fost primul examen. Au urmat exercițiile ROEX, MILREX. Calificativele deja se știu. O parte din succesul lor este al subofițerilor și s.g.v.-iștilor. Oamenii din formație, cu priviri aparent dure, dar cu inimi mari, demonstrează în fiecare zi profesionalismul ce-i caracterizează.

La sfârșitul unui exercițiu specific vânătorilor de munte, le-am ascultat subordonaților maiorului Pop păsurile.

Problemele ne trag uneori înapoi, mai ales pe plan sufletesc. Salariile sunt mici, la ce efort se cere. Să nu mai zic de banii de diurnă atât în țară, cât și în străinătate, a mărturisit plutonierul-major Constantin Petrea, locțiitor comandant de pluton.

Legătura dintre subofițeri-ofițeri este vitală. O comunicare bazată pe încredere și respect. Mentalitatea se schimbă în orice caz. Oamenii și rezultatele muncii lor te bucură, a declarat plutonierul-major Vicențiu Constantinescu, subofițer de companie.

Tehnica este așa cum e. La timpul ei a fost, poate, excelentă. Dar acum este depășită moral. Să nu mai vorbim de piesele de schimb. Sunt conștient, citesc și cunosc fenomenul despre achiziții, firme de producție, etc. Dar, cine este chemat când apar probleme cu adevărat, inundații și alte necazuri. Uneori, chiar te uiți cu ciudă la alții, dar... mergem înainte. Avem un nivel de menținut, a concluzionat plutonierul Constantin Gheorghica.

Marșuri, tabere sunt la ordinea zilei. Știm că fără pregătire nu iese nimic. Așa că la drum... pe creste. Sincer nu știu ce să mai fac cu echipamentul. Instrucție se face, dar că să tragi mai mult de tine, îți trebuie logistică. Ne trebuie măcar două ținute, poate mai rezistente, având în vedere specificul armei. Corturile, echipamentul de cățărare, schiurile au... douăzeci de ani, a afirmat sergentul-major Cătălin Sandu, comandant de grupă.

Adrenalina provocărilor profesionale

I-am urmărit cum veneau de la instrucție. Transpirați, cu chipul obosit, dar

totuși cu puterea de-a zâmbi, chiar și de complezență. E adevărat, probleme sunt, însă nu-i împiedică să țintească doar cotele înalte.

Caporalul Ion Ciobotea este unul dintre cei mai vechi militari angajați din unitate. Are 18 ani vechime, două misiuni în teatrele de operații, dar acum are parte de *drama vechilor caporali*. Cursurile nu au fost o problemă, ordinele le-a executat la timp și întocmai, aprecieri... fără număr și cu calificative chiar de excepțional. Și... eu ce o să le spun copiilor mei. Ei nu înțeleg de ce pleacă tata din armata pentru care a fost trup și suflet!

Am făcut armata la MIRA, dar la vânătorii de munte îmi place mai mult. Am doi copii și șase ani de s.g.v.-ist. Îmi este clar acum. Trebuie să devin subofițer. Acestea sunt cerințele actuale. Să luăm ce este bun de la colegii noștri mai vechi. Provocări și probleme sunt și vor fi. Mergem înainte! mi s-a destăinuit soldatul Daniel Troneci.

Alți subofițeri lucrează în comandament. Pe hărți, la calculatoare, acolo unde sunt, între hârtii și documente. *Munca de stat major este de echipă, cot la cot ofițeri și subofițeri. Volumul de muncă este imens. Suntem tineri și facem față. Dar uneori birocrația, legislația stufoasă par să învingă. Vrem o tehnică mai nouă și în cantitate suficientă. S-a depășit stadiul de a lucra doar cu hârtia și creionul. Acum factorii vitează și timp, mai ales pentru militari, sunt vitali, a afirmat plutonierul-major Lucian Moșoiu.*

Subofițerii și s.g.v.-iștii din trupele de vânători de munte își continuă instrucția. Muntele, pădurea, potecile rămân în sufletele lor. Știu ce au de făcut și rezultatele îi recomandă.